

talte paa Socialdemokratiets Vegne, beklagede sig over Lovforslagets sene Fremkomst og sagde, at det var dog et ganske urimeligt Tidspunkt at fremsætte det paa; vi havde jo vidst i et Aar, at den gældende Lov udløb. Det er en Paastand, som det ikke kunde falde mig ind at bestride Rigtigheden af. Da Loven blev vedtaget den 1. April i Fjor gældende for Tiden indtil 31. Marts 1922, saa var vi paa det rene med, at en Forhandling om dette Spørgsmaal maatte føres inden Finansaarets Udløb; men derfra og til at paastaa, at man skulde være i Stand til at optage hele dette Spørgsmaal til indgaaende Overvejelse paa et væsentligt tidligere Tidspunkt, end Tilfældet blev, er der et langt Spring, som jeg dog antager, at det ærede Medlem Hr. Simonsen ikke vilde gøre. Thi det ærede Medlem ved jo — og det er til Overflod blevet fremhævet fra flere Taleres Side, sidst fra det ærede Medlem Hr. Hauge —, at der er ført Forhandlinger af ret omfattende og af ret langvarig Karakter indenfor en Kreds, som var samlet af mig, og som bestod af i Boligspørgsmaal interesserede, kyndige Folk; disse Forhandlinger har taget ret lang Tid, og Resultatet af dem maatte i nogen Grad blive bestemmende for, hvad det Lovforslag kom til at indeholde, som vi her i disse Dage beskæftiger os med. Naar dertil kommer de Trykkerivanskeligheder, som for Tiden desværre er til Stede, saa synes det mig, at det ærede Medlem har tilstrækkelige Momenter til at forstaa, at det ikke har været muligt at fremsætte Lovforslaget paa et tidligere Tidspunkt; og det er ogsaa Forklaringen paa, at det ikke har været muligt at forme Lovforslaget paa den Maade, som det ærede Medlem Hr. Simonsen ønskede, nemlig som en fuldstændig Optrykning af det hidtil gældende Afsnit om Husleje-reguleringen i Boligloven med et særligt Udstyr, hvad Ændringerne angaar, saaledes at man derigennem under eet fik et Overblik over, baade hvad der forandres, og hvorledes Resultatet vil blive, naar disse Forandringer indføres. Jeg er fuldstændig paa det rene med, at det vilde være den ideelle Form at give Lovforslaget, og det vilde ogsaa have faaet den Form, hvis ikke Trykkerivanskeligheder havde lagt sig afgørende hindrende i Vejen. Det har voldt Vanskeligheder nok at tilvejebringe Lovforslaget i den mindre tilfredsstillende Skikkelse, hvad det formelle angaar, hvori det her foreligger.

Dette maa ogsaa for det ærede Medlem Hr. Johannes Lou være tilstrækkelig Forklaring. Det ærede Medlem kom jo ind ad

Døren med et uhyre Rabalder, som formodentlig skulde slaa til Lyd for den Forestilling, som det ærede Medlem agtede at opføre. Det var i og for sig overflødigt. Den virkede stærkt nok ved sin egen Kraft. Men det forekommer mig, at ogsaa det ærede Medlem, naar han tager tilstrækkelig i Betragtning de Oplysninger, som jeg her har givet, og som jeg for øvrigt ogsaa var inde paa ved Sagens Forelæggelse, maa være paa det rene med, at en saa voldsom Entré, en saadan Kraftpræstation, var ganske overflødig og slet ikke var naturliggjort ved de faktisk tilstedeværende Forhold.

Det ærede Medlem Hr. Simonsen udtalte videre, at Socialdemokraterne kunde i Fjor aldeles ikke gaa med til Lovforslaget om Huslejereguleringen i den Form, hvorunder vi nu har haft den i det sidste Aar, og nu er det jo da langt, langt værre, nu kunde der i langt mindre Grad være Tale om, at man fra Socialdemokratiets Side kunde tiltræde et Forslag som det, der her foreligger. Jeg vil spørge det ærede Medlem: Hvad er det for Ulykker, som den Revision, der fandt Sted i Fjor, har foranlediget? Hvilke uheldige Følger har den Lovgivning haft, som vi i det sidste Aar har levet under? Det ærede Medlem Hr. Simonsen bør berolige sig; som der ingen Ulykke skete ved det Trappetrin, vi bevægede os ad i Fjor, saaledes vil der afgjort heller ikke ske nogen Ulykke ved de Ændringer, der foretages i Aar; der er kun dermed yderligere angivet, at vi skal fra denne Lovgivning, fra disse Restriktioner og snærende Baand over i friere Forhold i det hurtigst mulige Tempo, som ikke frembringer Kaos eller Forvirring.

Det ærede Medlem Hr. Simonsen mente, at Bestemmelsen i Lovforslagets § 1 a. var et moralsk Rygstød for inhumane Husejere. Altsaa i dette, at Husejere faar Lejlighed til i Dele af deres Ejendomme, hvori der ikke hidtil har været Beboelseslejligheder, og i saadanne Dele, som kun delvis har været anvendt til Beboelseslejligheder, at indrette helt nye Lejligheder, som de faar den frie Dispositionsret over med Hensyn til Udlejningsvilkaar, deri skulde ligge et Rygstød for inhumane Husejere! Saa maa et saadant Rygstød vel saa meget mere ligge i den Frihed for Indordning under Huslejelovgivningen, som man har givet Nybygninger opførte efter 1. April 1921. Men det vil da sige, at det ærede Medlem Hr. Simonsen paa Socialdemokratiets Vegne kræver, at Nybygninger, overhovedet al Indrætning af Boliger, skal ind under en Huslejelovgivning; som tager Dispositionsretten baade med Hensyn til, hvem man vil